Every 10c Packet of WILSON'S FLY PADS WILL KILL MORE FLIES THAN $8.00 WORTH OF ANY STICKY FLY CATCHER

Ren att hantera. Säljes av alla apotekare, specerihandlare och andra butiker.

FYRA ÅR VID FRONTEN.

Erfarenheter och iakttagningar ifrån min tjänstgöring som soldat i den canadensiska armén.

Av John A. Hägglund.

Siget vid Cambrai.

XXXVII

Med erövrandet av Paschendale den 6 november 1917 avstannade offensiven i Ypres trakterna. Trots det att den allierade offensiven hårstädes var i det hela taget framgångsfull var den militära situationen å västfronten ytterst bekymmersam för de allierade. Många tyska divisioner hade sönderslitits genom den ovannämnda striden, men om ett stillestånd inträffade under vintern skulle detta giva fienden tillfälle att skicka ytterligare förstärkningar från östern till västern, och att omorganisera de sönderstympade divisionerna. Om fienden lämnades i fred under vintern skulle han därmed sättas i stånd att göra situationen högst farlig för de allierade vid vårens inbrott. Dessutom stred Italien tappert emot centralmakternas anfall vid Piave floden och det var av nöden tvingat att göra ett avledande anfall i västern för att därmed hålla så stor fientlig reservstyrka som möjligt på denna front. Uttröttade som hans trupper voro kunde icke Sir Douglas Haig giva dem den rast och vila de behövde.

Om ett annat slag skulle utföras måste det ske snart. Fienden hade nästan hela sin styrka av reservtrupper i Ypres bukten och om britterna kunde slå hastigt på något annat ställe av fronten kunde de draga fördel av en överraskning. När frågan avgjordes av Haig tog han många förhållanden i betraktande. De s. k. "tanks" hade nu storligen förökats i antal och förbättrats i konstruktion men på grund av den sumpiga marken i Flandern kunde de icke begagnas i striderna där. Följaktligen hade fienden icke fäst någon vidare uppmärksamhet vid detta nya vapen och när det då gällde att utsöka terrängen och platsen för den påtänkta striden lade man an på att finna sådan terräng varest "tanks" kunde samverka med trupperna. En sådan terräng fanns vid den gamla Siegfred linjen mellan Havrincourt och och Bapaume-Cambrai vägen.

Den taktiska planen för slaget var uttänkt enligt en ny metod. Det skulle icke vara något förberedande bombardement. Man skulle förlita sig på de bepansrade landskeppen att uppriva taggtrådsskydden och bereda väg för de anfallande trupperna. Kavalleriet skulle hållas i ordning för att understödja infanteriet och för att tränga sig igenom fiendens linjer samt disorganisera hans kommunikationssystem. Sir Douglas Haigs objekt var icke erövrandet av Cambrai detta kunde ske, men avancen mot denna stad var för att skydda hans högra flank. Huvudpunkterna för slaget var avanceringen mot Bourlon och Arras-Cambrai vägen. Han hoppades att kunna bryta sig igenom fiendens linjer den första dagen och som inga nämnvärda fientliga förstärkningar kunde infinna sig på platsen förrän åtminstone 48 timmar förlupit antog han att han kunde undersöka och försäkra de framgångar som gjordes. Slaget vid Cambrai skulle därför liknas vid en "raid" men på en stor skala. Om man lyckades erövra förmänliga platser skulle den nya linjen hållas men i annat fall skulle den utrymmas. Det är onekligt att den plan var såväl möjlig som djärv.

Hemlighet i förberedelserna var en viktig sak och Sir Julius Byng styrde förberedelsearbetet med stor skicklighet. Flottillor av "tanks" hopsamlades på varje plats som kunde giva skydd.

Tisdagen den 20 november kl 6:20 hördes ett skott från en kanon. Detta var signalen för anfallet och utefter hela linjen mellan Bappume vägen i norr och till byn Gonnelieu i söder kröp en lång linjer av bepansrade landskepp till anfall ledd av general Hugh Elles i sitt "flaggskepp." Gas och rök utslungades från Scarpe-floden till St. Quentin och framför landskeppen nedlade en "smoke-barrage" som förblindade fiendens artillerister. Det brittiska artilleriet bröt löst med en eld som övertäckte fiendens bakre försvarsverk under det att bakom landskeppen skredo 6 divisioner av infanteri ljudlöst och makligt till anfall.

Fienden togs med överraskning. Stora luckor upprevos av "tanks" i taggtrådsskydden, kulsprutenästen förstördes, löpgravarna enfilerades och därefter kom infanteriet som utförde återstoden av förstörelsearbete. Kl. halv tio på morgonen hade "Hindenburglinjen" genombrutits och infanteriet skred nu fram över öppen mark mot sina mål. Skall nu lämna de allmänna detaljerna av striden för att nämna något om mina personliga erfarenheter.

"Vid 11-tiden på morgnen började kavalleriet att skrida till anfall. I raskt språng gick färden från Havrincourt skogen varest vi yarit dolda, över den av infanteriet erövrade marken. Överallt kunde man se tecken på att fienden tagits med överraskning, stora skaror av fångar syntes överallt och här och var kunde man se tyska batterier av kanoner som i hast överlämnats av manskapet. Färden gick snabbt och vid 2-tiden voro vi vid Masnierés, en liten by genom vilken Scheldt kanalen rinner. Vi hade passerat infanteriet och voro således i teten av det fortgående anfallet. Masnieres erövrades utan vidare motstånd och inom loppet av 15 minuter var platsen rensad från fiender. Här vilade vi oss för en sund för att sedan avancera på nytt.

Under rasten slogo vi oss i samspråk med de civila innebyggarna av platsen. Deras glädje över att se oss och att vi frigjort dem från det tyska trycket var obeskrivlig. Trots det att fienden beskjöt byn samlades dessa arma människor på gatorna för att till oss hembära sina tacksamhetskänslor. De bjödo oss att äta av de ringa förråd de hade till sitt förfogande, ägarne av caféerna eller "estaminets," som dessa också kallades på franska, bortskänkte sina dricksvaror till sådana som önskade att draga fördel av deras frikostighet. Många voro de berättelser som relaterades om den grymhet och skoningslösa slaveri som fienden utövat på platsens innebyggare. Så berättades t. ex. att platsens bagare ("boulanger") endast några månader förut kvävdes med sin egen halsduk av tyska soldater när han icke hade bröd nog att fylla deras krav på detsamma. Från en ung moder, som ej hade nog kaffe åt tjugotre tyska soldater, ryckte man hennes lilla barn och doppade dess huvud i kokande vatten. En åldrig man hade nedstuckits, då han i slit hus sökte att skydda två kvinnor från våldsdåd och flera andra sådana berättelser. Om nu detta var överdrivit eller icke kan jag ej svara för. En gosse vid pass 14 års ålder fördes fram till oss, han hade fått sina ögon utstuckna därför att han råkat köra över och döda en tysk officers hund.

Fienden lämnade denna plats i en sådan hast att en del pråmar i kanalen, vilka voro lastade med proviant för den tyska armén kvarlämnades och byns innevånare tilläts att begagna en del av dessa matvaror, vilket storligen gladde dem.

Enligt plan skulle vi fortsätta vårt anfall och en skvadron av Fort Garry Horse (ett Winnipeg-regemente) skickades som förtrupper emot fienden. Efter att de hade passerat bron över Scheldt kanalen ämnade man att sända ett antal "tanks" över densamma. När den första av dessa kom ungefär halvvägs på bryggan störtade den genom bron och sjönk. Härigenom förstördes den enda övergångsplats av kanalen som fanns inom en distans av 3 mil. Våra ingenjörer skredo omedelbart till verket med att reparera skadorna, men härtill åtgick en tid av flera timmar ty kanalen var bred och dessutom strid. Under tiden hade den skvadron som skickats som förtrupper kommit i kontakt med fienden och fotsatt sin avans utan kännedom om att de på grund av mindre bryggors förstöring blivit avskurna från huvudstyrkan.

När de omsider blevo underrättade om förhållandet genom signalering började de att retirera men innan dess hade ett batteri av kanoner erövrats och ett kompani av infanteri nedstuckits av dem. Alla deras hästar blevo dödade eller sårade och endast ett 50-tal av skvadronen återvände. I Sir Douglas Haigs despesch angående denna händelse heter det: "Det hjältemod som visades av varenda man i denna skvadron skall lysa såsom en glanspunkt i den brittiska arméens ärorika analer.

Kavalleriet hade blivit förhindrat att fullgöra sin del av det planerade anfallet och vi kvarblevo i Masnieres över natten. Fienden började att allt häftigare beskjuta denna plats och därför blevo alla civila beordrade att fortast möjligt lämna platsen. Plockande tillhopa de nödvändigaste klädespersedlarne och ett litet matförråd lämnade de sina hem och begåvo sig till en liten by, som låg ungefär 1 mil härifrån, varest de omhändertogs av franska regeringsmän och fördes till säkerhet i motorvagnar.

I samband härmed kan jag nämna en tilldragelse som särskilt fäst sig i mitt minne. Tillika med ett par andra män hjälpte jag en åldrig gumma att samla tillhopa en del små tillhörigheter, detta för att giva henne tillfälle att så fort som möjligt lämna platsen. Vi plockade tillhopa vad vi trodde att guman kunde ledigt bära och sade till henne att fortast möjligt avlägsna sig samt att icke följa den stora landsvägen, som var häftigt bombarderad ut ur byn. Men gumman var envis och skulle nödvändigt taga ett par kaniner och några höns med sig. Vi underrättade henne om den fara hon utsatte sig för med att utöva ytterligare dröjsmål, till sist måste vi dock giva vika, hennes kaniner och höns instuvades i en låda som vi sedan placerade på en skottkärra, och så begynte den gamla kvinnan att skjuta skottkärran framför sig utefter den väg som nyss beskrivits. Hon hade icke kommit långt förrän en kanonkula slog ned i hennes närhet och dödade henne. Hennes kaniner och höns förorsakade den gamla gummans död.

Allt som allt hade under dagens lopp något över 5,000 fångar tagits. Anfallet fortsattes för omkring en veckas tid varunder 10,500 fångar och 142 kanoner togos, 14,000 yards av den beryktade "Hindenburglinjen" hade erövrats och 10,000 yards av dess reserv linje. Vi hade återtagit ett landområde på 60 kvadrat mil och 10 byar eller städer från fienden. Segerklockor ringde i England, men man var för snar därtill, ty fienden utförde en vecka senare ett kontra-anfall som frånrövade oss nästan allt vad vi vunnit och därom skall jag skriva nästa vecka.

Enerverande.

— Jag förstår icke, varför Amanda vill flytta.

— Det är för mycket arbete, frun, jag är alldeles utsliten.

— Ja, men jag har ju gjort det mästa själv.

— Ja, och jag är alldeles uttröttad av att höra frun tala om det.

GOVERNMENT OF THE PROVINCE OF SASKATCHEWAN.

Department of Agriculture.

MAJSPRODUKTIONER.

Tal av J. B. Storrington, University of Saskatchewan, vid Bette Farming Conference i Swift Current, Sask. den 6—7 juli.

(Forts. från föreg. nr.)

Substitut för träde.

Man tror, att majs kommer att bliva allmänt brukat som substitut för sommarträde. Det är en vanlig erfarenhet, att säd efter majs giver bättre resultat än efter andra skördar. Resultatet vid Saskatoon visa så hög avkastning av säd efter majs som på trädeland. I en översikt tagen sistlidne sommar bland farmare i södra Saskatchewan rapporterade 75 procent av de personer, som odlat majs, att de följande sädesskördarna i avkastning voro likställiga med säd odlad på träde; 10 procent av dem ansågo att majsgrund gåvo bättre resultat än träde och 15 procent voro ovissa därom. Ingen av de 40 farmare, som vi besökte, hade något att invända emot majsland för sädesskörd. Vidare hava vi funnit i Saskatoon, att skörden på majsgrund mognar tidigare än den, som är sådd på träde. Experimentstationerna i North Dakota samt experimentfarmarna vid Indian Head, Brandon och Lethbridge hava rapporterat liknande resultat. Vad beträffar nettovinsten av att bruka majs istället för träde framhåller Atkinson vid Montana-stationen (cirkulär 81) med hänsyn till experiment utförda vid Huntley och Judith Basin att: "Majs som ett substitut för träde ökade i varje fall vinsten." Eftersom jordens driftande bliver mera framträdande samt förorsakar att huvudändamålet med sommarträde-, nämligen: lagring av fuktighet och kontroll av ogräs — till stor del besegras på grund av otillrådligheten att ge mycken kultivering till ytan, kommer värdet att bruka majs som ett substitut för träde troligen att bliva mera framträdande.

Den frågan uppstår: Huru kan majs i vårt klimat giva en stor avkastning och fortfarande lämna nog fuktighet i landet för att giva en lika så framgångsrik sädesskörd som på sommarträde? Resultatet av experimentarbete utfört av Briggs och Shantz av the U. S. Bureau of Plant Industry kunna citeras som svar (per Montana Bulletin 107). De funno att den mängd vatten, som erfordrades för att producera ett pound av torr substans i majs, varierande från 275 till 370 pounds, under det att beträffande sädesslagen såsom vete, korn, havre och råg det kräves från 510 till 700 pounds samt för ärtväxter från 770 till 1,070 pounds. Dessa uppgifter äro i direkt överensstämmelse med C. E. Bessey's siffror av antalet stomata per kvadrat av bladyta. Han visar att majs har approximativt hälften så många stomata per kvadrattum på bladyta som vare sig solrosor eller rödklöver.

Fodervärde.

I sin bok "Feeds and Feeding" talar Henry berömligt om majs som "cured" foder eller silage för mjölkkor. Majs förser med en av de billigaste och mest smakliga kolhydrater, som en farmare kan producera. Det faktum att majsfoder är så uteslutande brukat i alla de majsproducerande områdena i Canada och Förenta Staterna angiver dess popularitet som föda för kreatur.

Uppmuntrande blandad farmning.

Den största faktor, som inskränker utsträckandet av kreatursavlen i de torra delarna av provinsen, är bristen på foder under de torra åren. Majs är en skörd som kan avhjälpa denna situation.

Nackdelar.

Om majs har alla dessa fördelar, varför, frågar ni, har ej dess bruk blivit mera allmänt i Saskatchewan? Det förefinnes flera skäl. För en orsaks skull inse ej personer, vilka äro vana att bruka stora arealer för säd, nödvändigheten att ge den rätta uppmärksamheten till en skörd som majs och misslyckande är resultatet. Majs kräver en väl arbetad fröbädd. Det bör ej planteras för tidigt, det vill säga före den 20 maj — åtminstone i de flesta delar av provinsen. Skörden behöver en harvning eller två för att döda det små ogräset, innan kultivering börjar. Kultivering vör vara grund samt förekomma ofta nog för at förstöra ogräsets växande. Majs bör skäras före höstfrosten eller också omedelbart efter. Dessa detaljer om skördens skötande förbises ofta eller negligeras.

Klimat.

Många farmare vilja ej försöka majs, emedan de tänka att vårt klimat ej är lämpligt därför. De säga, att säsongen är för kort, nätterna för kalla samt vår- och höstfrosterna för varierande för majs. Det är sannt, att vår säsong är kort, att nätterna äro kalla samt frosttiderna opålitliga. Dock har majs odlats och odlas fortfarande av ett stort antal folk över hela södra delen av prärieprovinserna. I en del delar av dessa provinser mogna tidiga variteter av fodermajs varje år och under gynnsamma år som 1919 hava variteter sådana som Northwestern Dent och Minnesota 23 producerat väl mognat ax. Vår jord i Saskatoon är en ej en kvick typ och majsen var ej sådd förrän den 27 maj, och likväl mognade sistlidne år alla av våra Indian variteter och fyra av den tidiga flintfodertypen.

Majsens vandring mot norr.

Majsen är inhemsk på högslätterna i Mexiko. Man tror, att det börjat odlas vid början av den kristliga tideräkningen samt spridde sig från Mexiko sakta över alla delar av Förenta Staterna samt nådde kusten av Maine omkring 1,000. De indianska mandan- och arikara-stammarna vid övre Missouri hade sina majsfäror, då de vita första gången sågo dem.

Genom att oupphörligt bruka de fuktiga mogna axen av majs för utsädesfrö utvecklade indianerna omedvetet tidigare och hårdare variteter. Detta har resulterat uti att majsbältet förskjutits vidare och vidare norr, tills det slutligen nått de södra delarna av prärieprovinserna. När Iowa först bebyggdes, ansågs det tvivelaktigt, om majs någonsin skulle växa till någon utsträckning i den norra delen av staten. Likväl befinner sig i dag norra Iowa i hjärtat av majsbältet. Det är allmänt bekant att majsodling i norra Minnesota ej troddes vara praktisk förrän under jämförelsevis ganska nyligen. Nu intager majs en betydande plats som skörd i en stor del av staten. Beträffande Montana, vars klimatförhållanden närmast likna våra, var genomsnittsantalet av acres besådda med majs under perioden 1906 till 1910 9,480 acres (183,000 bushels) jämfört med 64,000 acres (1,408,000 bushels) i genomsnitt under perioden 1911 till 1919. Det vill säga, att arealen ökades med nästan 600 procent under tio år. North Dakota presenterar samma historia om majsens vandring mot norr. Huru långt norr majs eventuellt kan odlas framgångsrikt samt med vinst, är icke känt. Men det finnes få skördar, som visa anpassningsförmåga till en så vid radie av förhållanden. Sedan kommer det argumentet, att de flesta farmare ej hava maskineri lämpligt för majs. Emellertid kan denna nackdel till stor del övervinnas genom ett intelligent bruk av grain drill, cultivators och binder, åtminstone tills en man har stor nog areal för att berättiga inköpet av särskilda redskap.

Urval av variteter.

Bruket av olämpliga variteter är en av de vanligaste misstag, som göras av majsodlare i Saskatchewan. Sena variteter av majs avkasta ej allenast mindre foder i norden än i de tidigare sorterna utan kvaliteten av majsen är sämre, vare sig den brukas för "cured" foder eller silage.

Majs kan delas i sex grupper på basis av maturitet: squaw, early flint, semi dent, early dent, late flint och late dent. Squaw-gruppen innehåller variteter av majs, som äro korta och knappa i bladverket, men vilka mogna ax omkring den 20 augusti i södra Saskatchewan. Variteter av denna grupp äro lämpliga för säd- eller höstbete, men giva ej tillräckligt tonnage per acre för att berättiga deras bruk för cured foder eller silage.

Early flint-gruppen omfattar variteter, vilka hava dragits upp från squaw-typerna. De mogna för närvarande från den 1 till 10 september i de varmare delarna av provinsen. Intill acklimatiserade kunna dessa variteter endast få några få ax mogna före höstfrosten. De äro medelstora, korta, mycket bladiga samt snabbväxande variteter. Jag skulle vilja referera er till att jämföra bladomfånget på de olika grupperna av majs från undersökningar utförda av Atkinson och Wilson vid Wibanx år 1914 (Montana cirkulär 53). Early flints visar 1,868 kvadrattum total yta, vilket är 50 procent större än vare sig semi-dents eller earlf dents, samt endast 13 procent mindre än dessa hos late flints eller late dents. Majs av denna grupp härleda 60 procent av sin bladyta från rotskotten och axskotten. Vi tro, att detta är det slags majs, som är bäst lämpat för förhållandena i Saskatchewan.

De s. k. late flints bestå av variteter, vilka giva en hög, lyxaktig växt av stjälk och blad men vilka knappast komma över tovstadiet i detta klimat. På grund av den ovanligt höga grönvikten har avkastningen av dessa variteter förr i tiden blivit högligen rekommenderade. För närvarande är det jämförelsevis få, som bruka denna grupp.

De s. k. semi-dents och early dents sammanföra i sig de tidigt mogna variteterna av dent typen. De växa 5 eller 6 fot höga, producera få rotskott samt äro nästan två veckor senare i mogning än de early flints. Under det att det finnes möjligheter för att bruka de tidigaste variteterna i denna grupp i Saskatchewan, kunna de för närvarande ej jämföras i värde med early flints.

Late dents äro utom all fråga, allenstund de äro högt växande sorter, senare i mognad än late flints och vanligen lägre i avkastningen i grönvikt.

Det slags majs, som giver de mest tillfredsställande resultatet är det, som bringar axet nästan till mognad före höstfrosten och dock ger stor avkastning. Om bladyta vore den enda konsideration, kunde vi antaga att late flints eller late dents voro mer värdefulla än early flints. Emellertid är det en stor skillnad i födovärde mellan mogen och omogen majs. Detta har demonstrerats vid North Dakota Experiment Station (Corn in Montana, Mon. Bull 107 by M. L. Wilson). De visa, att en majsplanta med kärnorna glättade innehålla nästan fyra gånger så mycket torr massa som en annan planta, vilken är av liknande storlek men endast beträffande kolven. New York stationen vid Geneva produktionsresultat visa att majs i kolven är mindre än 10 procent torr massa, under det att majs i det glänsande stadiet (det vill säga omkring en vecka före full mognad) innehåller över 22 procent torrmassa (New York Station 1919 Report). Förutom squaw variteterna äro early flints de enda sorter, som vi för närvarande kunna hoppas få över mjölkstadiet under vår korta säsong.

Förutom den vida större avkastningen av torrmassa erhållen från majs lik early flints, är det önskvärt att hava majs så nära mognad som möjligt, på det att man skall kunna erhålla en god kvalitet av foder eller silage. New Hampshire stationen säger (New Hampshire Ext. Bull. No. 102. F. S. Prince) att omogen majs producerar en dålig kvalitet silage. Mr. Willican av Brandon Experimental Station framhåller, att ju närmare majsen kan bringas till fullständigt utveckling, dessto bättre blir den grad av ensilage, som den kan göra. Kansas stationen skriver (i den tekniska Bulletin No. 2, sidan 8), att i silage ett fuktinnehåll av 70 procent giver ett mycket gunstigt tillstånd för aktiv jäsning. The Central Experimental Farm i Ottawa (Ontario Exper. Farm Bulletin 65, sidan 12, av Grisdale), the Washington Experimental Station (Washington State Co. Exten. Bull 52 series, 1 page 11 by Schafer) samt the North Dakota station(North Dakota Bull. 76, sidan 349, av Sheppard & Churchill) bekräfta alla, att majs har den bästa kvaliteten för silage, då den är nästan mogen.

Vid Saskatoon visades prov på över sjuttio olika variteter under perioder av från två till åtta år var, att early flints giva — ej allenast den mest mogna utan ock den mest pålitliga majs — men en större grönvikts avkastning — utsträckt över ett antal år — än någon av de andra grupperna med undantag av squaw ungefär detsamma.

År 1916 — en kall och våt säsong — funno vi att early flints avkastade i genomsnitt tre gånger så mycket som late dents, 60 procent mera än late flints samt 30 procent mera än semi-dents. Det vill säga, att early flints gjorde bäst under kalla väderleksförhållanden. År 1917 — en varm och torr säsong — gåvo sena majssorter föga mer grönvikt avkastning än early flints. År 1918 kommo early flints ut först med en avkastning 25 procent större än hos dents eller late flints. Åter 1919 ledde early flints i avkastning. Under loppet av fem år avkastade sålunda early flints avsevärt mera under tre år, lika mycket under ett år samt något mindre under ett år.

Resultaten från några av de vanligen odlade variteterna av majs provade sistlidne år vid Saskatoon finnas i medföljande tabell. Den s. k. squaw majsen befann sig i det glänsande stadiet vid skörden samt avkastade 11,172 pounds per acre, av vilket 22,3 procent (baserat på torrmasse-innehållet, data publicerade av New York stationen i Geneva) eller 2,591 pounds voro torrmassa. De s. k. late flints befunno sig delvis i kolven vid skörden och avkastningen av 223.45 pounds per acre lämnade 9 procent eller 2,056 pounds av torhassa. Early dents och semi-dents avkastade föga mer samt såsom varande i det tidiga stilkstadiet gåvo över 2,400 pounds torrmassa. Early flints avkastade 23,454 pounds per acre och varande i det sena silkstadiet vid skörden gåvo omkring 12 procent torrmassa eller 2,814 pounds. År 1919 var torr intill midsommaren och sedan tämligen fuktig. De sakta växande variteterna av majs avkasta ej fullt så väl som en konsekvens av stilleståndet under så lång tid av säsongen. Å andra sidan fick man en mycket framgångsrik skörd av de early flints, alldenstund de växa fort.

Bruket av majs.

Majsen brukas i Saskatchewan huvudsakligen som cured foder eller som silage. Andra bruka det för grain, för grönfoder och avbetning. Mycket litet majs odlas för grain för närvarande i Saskatchewan och framtiden för skörden för detta ändamål är allra bäst osäker. Majs som grönfoders-skörd kommer troligen aldrig att brukas uteslutande om ej av mejerister.

Majs för "hogging off" praktiseras regelbundet av farmare i alla de äldre majsväxande trakterna samt synes vinna till sig i Saskatchewan. Med squaw variteterna kan en farmare köra boskap och svin ut i fältet omkring den 15 augusti, just som säden närmar sig det glänsande stadiet. Om ej avbetningen sker för hastigt, kommer majsen att giva föda till första delen av oktober, då enligt regel alla "stubble" fields äro fria från skörd. De förnämsta fördelarna med denna "hogging off" majs äro: för det första — en god foderskörd anskaffas vid en tid, då sommarbete är ringa och nya beten mycket önskvärd; för det andra — elimineras utgiften för att inhösta skörden. En svårighet är behovet av gärdesgård runt majsfältet. Denna invändning fastän för närvarande stark kommer gradvis att försvinna, då blandad farmning och skörderotering bliva mera allmänna.

Den ideala metoden att preservera majsforage ä ri en silo, men på grund av nuvarande priser på material samt brist på arbetskraft, är genomsnittsfarmaren varken i en ställning att bygga en ej heller är han hågad därför. För dem, som hålla stor kreatursstock, särskilt mejerikor, är en silo nästan en nödvändighet, ty den tillförsäkrar ett förråd av saftigt foder under vintermånaderna. Vi rekommendera bruket av pit silos, ty de äro avsevärt billigare än de vanliga typerna byggda ovan marken. Andra fördelar äro, att intet "blower" eller elevator-maskineri behöves för att fylla silon och silaget fryser ej. Den enda nackdelen är obekvämligheten att få silaget ut ur silon.

Den största majoriteten av de farmare, som odla majs, bruka det för "cured" foder. Majsen torkas i stacken på fältet och placeras senare i långa skylar i närheten av en byggnad, stackas eller kastas i lösa lager på hö och halm i uthuset. Den mest tillfredsställande metoden att stacka majs är att alternera det med tjocka lager av torr halm. Detta hindrar majsen från att upphettas samt ökar mängden av föda, alldenstund halmen absorberar majsens smak.

Som ett resultat av den översikt, som 1918 togs över foderskörden av universitetet, började ett förslag om inaugurerandet av möjligheterna för majs i sydvästra delen under våren 1919. Arbetet skulle göras i ko-operation med farmare samt bestå av tre delar: varitetsprov, alstringsarbete samt fältprov. Ändamålet med projektet, som är känt som Corn Improvement Work, äro för det första att upptäcka de mest lämpliga variteterna av majs för sydvästra Saskatchewan; för det andra att odla hårt acklimatiserade variteter från de utvalda variteterna samt för det tredje att upptäcka de mest lämpliga metoderna för kultur och skörd för majs i detta område och för det fjärde att låta farmarna veta resultaten av dessa prov.

Arbetet utföres i Maple Creek, Gull Lake och Shaunavon distrikten på omkring trettio farmar. Upplysningar samlade vid tiden för mitt första besök på våren 1919 visade, att under det att många av farmarna i Maple Creek odlade en del fältmajs praktiskt taget ingen brukade skörden i andra distrikt. Maple Creek säsongen, som är varmare och längre med en ganska kvick lätt typ av jord, erbjuder mer gynnsamma förhållanden för mognandet av majs än vare sig Gull Lake eller Shaunavon, vilka fast ej långt avlägsna ha en kortare och kallare säsong samt en tyngre jordmån.

Jag fann, att de förekommande variteterna voro av early och late dent grupperna. Vid Maple Creek bestodo de största olägenheterna i närvaron av den ryska tisteln. Detta ogräs har också funnits vara huvudorsaken till misslyckandet med majs i Montana. Den bästa metod att bekämpa den är att checka majsen in samt kultivera båda vägarna. Driftande jord är ett annat hinder i Maple Creek. För fruktan av att vinden skall taga deras jord, harva farmarna sällan skörden, när plantorna äro små. Resultatet därav blir att ogräset vinner fast fot samt endast kan borttagas med en hacka. Såning på vårplöjning eller ren "stubble" skulle förminska faran av jordens driftande. Farmarna i detta distrikt nämnde ej frost eller torka såsom varande skadligt för majsens växt. De ha tydligen liten svårighet i att få early flint majs att mogna.

Vid Gull Lake och Shauvanon är jordens driftande ej vanligt och kontrollen av ryska tisteln kan effektivt fullbordas genom tidtals harvning och kultivering. Den största nackdelen för majs i dessa distrikt synas vara de sena vårfrostarna, kallt ogynnsamt väder i juni samt tidig höstfrost.

Det förbättringsarbete, vilket utfördes sistlidne år samt denna säsong fortsättes enligt en större skala, har frambrakt flera intressanta fakta. De variteter, som brukades för arbete, hade erhållits från Montana. Endast de variteter utvaldes, vilka visat sin anpassningsförmåga för de nordliga trakterna. Sex variteter — squaw, Gehu, Dakota White Flint, Burleigh County Mixed, Mandan King samt Northwestern Dent — brukades sistlidne år. Varitetsprovet utfördes av två farmare i varje distrikt samt består av direkt jämförelse av värdet alldenstund variteterna planteras i rader sida vid sida.

För "breeding" arbete odlas varje varitet av två farmare i varje distrikt på en liten lott i trädgården. Ingen farmare arbetar med mer än en varitet för att variteterna skola kunna hållas rena. Det första årets arbete består av en preliminär lott planterad med skalade från, som vi tillhandahålla. På hösten utväljas de tidigast mognande axen från örskvärda plantor. Började med det andra året planteras de utvalda axen enligt den så kallade Ohio Remnant Method av "ear-to-the-row" planterandet som tillrätts av Williams.

Fältprovet består av en acre av majs sådd på höst eller vårplöjd "stubble" för att komma underfund med majsens effekt på de efterföljande skördarna av säd. Effekten av jordens beredning och kulturala metoder på majsen äro noterade under säsongen.

Som ett resultat av detta Corn Improvement Work år 1919 samt av vårt experimentalarbete vid Saskatoon under de sista åtta åren, anse vi, att det finnes en stor framtid för majs i de varmare delarna av Saskatchewan. Det finnes emellertid mycket arbete, som fortfarande måste utföras, innan vi kunna avgiva utlåtande med säkerhet om, vilka variteter, som böra brukas och vilka odlingsmetoder, som böra användas. Intill vi besitta dessa upplysningar, föredraga vi, att farmarna ej starta med majsodling utan att ha en god förståelse av skördarna. En okunnig start ändande i misslyckande gör mycket för att förhindra spridandet av majsodling. Vi känna oss övertygade om, att med rätt och intelligent behandling kommer majs att avsevärt hjälpa den nuvarande situationen hos fodersködarna i sydvästra Saskatchewan.

E. G. BLAND
Fiskhandlare i parti.
Tel.: St. John 4499
257 RIVERTON AVE., ELMWOOD, WINNIPEG.

Labrador-sill, per 100 lbs.	8:75
D:o , per 20 lbs. pail	2:75
Salt White-fisk, 20 lbs. pail	3:00
Salt lax, 2 lbs. pail	4:50

14 år i affär.

Skeppningar göras omedelbart vid erhållande av order och remissa.

Vi föra ett fullständigt lager av färsk fisk. Priser på begäran.

OGIFTA HERRAR OCH DAMER!

Unga och gamla, som önska stifta bekantskap i äktenskapssyfte eller för nöjes skull, eller änkemän och ungkarlar, som önska hushållerska, torde insända 10 cents för närmare upplysningar. Sänd namn, adress och uppgiv ålder, så erhåller ni 10 sorterade vykort portofritt. Damer fritt.

Tillskriv oss och uppge tydlig adress.

Peter E. Hanson,
2734 Indiana Ave., Armour Station,
Chicago, Ill., U. S. A.

ECZEMA SPECIFIC

botar fullsändigt eksem, salt Rehum, barbers itch, revorm, gamla sår, brand och kylsår, rfost bits, black heads, förgiftningar från ogräs eller färger och många andra hudsjukdomar. Min skabbsarva botar skabb, klåda, fnask, seven years eller prairie itch på några dagar. Har botat tusentals personer på de senaste 25 åren. Sänd per post för $2.00, 2 askar för $3.75.

S. ALMKLOV, skandinavisk apotekare
Box S. Cooperstown, - N. Dakota.

SCANDIA AND ABINGDON HOTELS

Abingdon Square, 8th Ave., Near 12th Street, New York.

Bästa hotell för den resande skandinaviska publiken. Alla modärna fordringar för 2:dra och 3:dje klassens passagerare.

REKOMMENDERAS AV LEDANDE ÅNGBÅTSBOLAG

Passagerare mötas på järnvägsstationen i New York vid ankomsten.

PILES

kunna botas utan att skäras eller opereras vid vårt sanatorium. Besök eller skriv för erhållandet av vidare upplysningar till

Axtell & Thomas,
Chiropractors och Electro-Therapeutists,
175 Mayfair Ave., Winnipeg.

Var god skriv på engelska, om möjligt.

Nämn Dept., 7, S.

SKANDINAVISK ADVOKAT
Tel.: Kontor, A. 4849.
Residens, B. 4440.
A. M. DOYLE, L.L.B.
Advokat, juridiskt ombud, notarie, etc.
845 Somerset Bldg., Portage Ave.
Winnipeg.

JACKSON BROS.
Juvelerar- och Guldsmedsaffär.
Speciellt uppmärksammas postorders.
UR- och JUVELREPARATIONER.
9962 Jasper Ave., East
Tel. 1747, Edmonton, Alta.

140 MINIATYR DIAGRAM

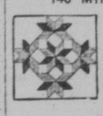

av Quilt, Sofa o. Pin Cushion mönster, blott 5c, eller ges FRITT med ett $1.00 sortiment av våra siden-, eller sammet-, eller bomullestuvbitar för "Crazy Patchwork".

PEOPLE'S SPECIALTIES CO., Dept. 15, P.O. Box 1836,

Skandinavisk Advokat
Olaf Conrad Boness, B.A.
Barrister och Solicitor av Albertas högsta domstol.
Kontor: 106—107 Adams Bldg., mitt emot Ramsey's Store, Edmonton, Atta.

Läs våra annonser